

Paul D'hollander**"De Historie Van Chareltje, Z'n Broek En Een Nageltje"**

Visit "[De Historie Van Chareltje, Z'n Broek En Een Nageltje](#)" on MotoLyrics.com

de historie van chareltje, z'n broek en een nageltje by
Paul D'hollander
Chareltje was 6 jaar,
nen engel van een kind,
hij had een nief vriendinneke,
zij heette Geraldine.

Een klein serpent m' s sproete,
twee vlechten en een dot,
ik weet, het is gin zicht,
mor, 't moest rijme oep "sprot".

Hij plukte voer heur wa bloeme,
uit den buurman zijnen hof,
die gaf 'm goe wa kletse,
"In the name of Love !".

Schoon blaud en wa gezwolle,
wa voos on elken taand,
ging hij die stinkers legge,
oep heur vensterbaank...

Hij klauterde nor heur venster,
mor, vergiste zich van muur,
ne kwaje vent kwam piepe,
't was zijn lief heure gebuur.

Chareltje die vluchte,
nam ne goeien duik,
want, hij was wreed verschote,
van dien bulldog m' zijn pruik.

Hij daalde rap nor ben'ne,
"nor bove" klinkt stupied,
gevolgd deur gevloek, getier,
en de sloefe van die kwiet.

Hij zette zijne voet verkeerd,
van 't verschiete, ja, da kan,
en oep weg nor "te pletter",
bleef hij hange on een kram.

Chareltje, Chareltje,
hoeng m'z'n broek on een nageltje,
Chareltje, Chareltje,
die was nog ni thuis.

Chareltje, Chareltje,
hoeng te zwiere on een nageltje,
zijn vader en z'n moeder riepe:
"Charel, komt nor huis !".

10 jaar, just geweure,
versleet lief oep lief,
de l'ste heette Bertha,
't was echt een schoon gerief.

Heur vader was gendaarm,
zijn vra, een echte sloor,
"Ginne sex veur het huwelijk !",
zoenge zij in koor.

Oep ne dag sproake ze soame af,
in heur kamer, in de noeng,
't was ni voer vuil maniere,
ze woare nog te joeng.

Hij kloem gelak Spider-man,
kwam binne langst het raam,
toeng kwam Papa de kamer in,
en, zag Chareltje staan.

Meneer begon te koke,
hij was percies ni blij,
Chareltje nam de bene,
hij zat m' een ei.

Hij nam ne flinke aanloop,
sproeng gelak ne zot,
mor, onderweg bleef hij hange,
en, hoeng d'r halfstok.

Chareltje, Chareltje,
hoeng m'z'n broek on een nageltje,
Chareltje, Chareltje,
die was nog ni thuis.

Chareltje, Chareltje,
hoeng te zwiere on een nageltje,
zijn vader en z'n moeder riepe:
"Charel, komt nor huis !".

Toeng datt'm 98 was,
zat hij in rusthuis "Middaglust",
hij zat er achter de mokkes,
soame mÃ de Gust.

Hij was gon smosse mÃ Juliette,
en, sloop na nor Lutgarde,
hij floot terwijl, in Dmineur,
over de Wannes zijn Mansarde.

Hij stoeng doar in karrowe string,
toeng piepte d'r een deur,
"Miljaarde, nondedekke !",
't Was den directeur.

In zijne string, over 't balkon,
mor, hij had heel brutte pech,
hij bleef onderweg ni hange,
want, die nagel, die was weg.

Chareltje, Chareltje,
bleef ni hange on een nageltje,
Chareltje, Chareltje,
hij kwam ni meer thuis.

Chareltje, Chareltje,
dikke pech, gin nageltje,
en, Sinte Pieter riep hiel blij:
"Welkom in mijn huis !",

(c) tekst & muziek: paul d'hollander

Visit [Paul D'hollander](#) page on MotoLyrics.com, to get more lyrics and videos.